

SZÉKESFEHÉRVÁR

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utca 7.
Telefon-szám: 119.
Hirdetések és előfizetési pénzek a kiadóhivatalba küldendők.

Felolós szerkesztő és kiadótulajdonos:
FÉNYES LÁSZLÓ.

Előfizetési árak:
Egy évre 10 Kor. — Fél évre 8 K. — Negyedévre 4 K.
Egyes szám ára 10 fillér.
A lap megjelenik: Hétfőn, szerdán és szombaton, este 6 órakor.

A város képviselője.

Országos feltűnést keltett gróf Zichy Jenő legutóbbi képviselőházi beszéde, sőt bizonyos passzusait valóságilag az ország határain túl is meghallották ott, a hol kellett. Az önálló vámtérről szóló polemikus beszédjének lényegével nem akarok ezuttal foglalkozni. Legfőképpen az lehetne megtenni, hogy az erőteljes, értékes beszédet szöszerezni leközölje valaki a napi lapok, vagy az országgyűlési értesítő után. E beszédjében is annak a nyílt, széles látókörű közéleti embernek bizonyult, Zichy Jenő gróf, a ki anyagi és szellemi függetlenségénél, nagy képzettségénél és ismereténél, továbbá csodás agilitásánál fogva predesztinálva van arra, hogy a közélet irányítsa s eszméi érvényesítésével vagy szolgáltatások legyen hazájának.

Zichy Jenő gróf mostani beszédje, de az új parlament összehívása óta is folytatott közéleti tevékenysége, Székesfehérvár város közönségének választása szempontjából érdekel. A választási kampagne lezajlása alatt is e sorok szerény írója sohasem pártpolitikai érvekkel igyekezett küzdeni Zichy Jenő megválasztása érdekében. Hem az ember kvalitás, a niveau szempontjából. És ez a szempont igazolódik a rövid néhány hónap óta.

Elvégre gróf Zichy Jenő felfedezni komikus volna, ámde kétségbe vonhatlan tény, hogy olyan általános, nagy érdek működése még alig volt, mint most, a mikor a különböző politikai pártok embereit hozza

össze egy nagy és mindennél fontosabb közgazdasági cél érdekében. Nem kerestem, hogy az önálló vámtérről, vagy a közös vámtérről híveinek van e igazuk. Azt így, egy vezércikkben eldönteni igyekezni, kissé naiv vágyakozás is volna. Legfeljebb szolgálni lehet egyik vagy másik irányt. Hanem, a ki egy ilyen fontos, nagy vezérszerepet tud akaratlanul is kivinni magának, nemcsak parlamentben, de az ország közvéleményében, az olyannak — pártállásra való tekintet nélkül — csakugyan helyet kell ajánlani a parlamentben s az a választókerület, a mely egy ilyen embert küld oda, önmagát becsüli meg és jogosan várhatja, hogy specialis érdekeit figyelembe vegyék.

Eppen úgy, mint a hogy például egy Polonyi Gézát abszurd dolog volt kibuktatni az országházból s nem volna helyes — ha egyáltalában néppárt van — egy Rakovszky Istvánt oda be nem választani, mert hiszen mindegyik más-más generáción, de jelentékeny kvalitásokkal rendelkezik, éppen úgy kétszeres hiba, bűn lett volna gr. Zichy Jenőt Székesfehérváron megbuktatva, a parlamentből kizárni. Hiszen véletlenül éppen most párt ellenfelei: a függetlenségiek is tapsolnak neki s helybeli párt organumuk a „Székesfehérvári Hírlap” a legelismerésre méltóbb objektivitással emeli ki Zichy gróf érdemeit.

A vámtérről legfontosabb országos kérdésében ugyanis Fejérváryt foglalt el döntő és domináló szerepet s éntek emlékeztetésében van még mindenkinek az az országos gazdasági ügy, a hol dr. Paizs Gyula s utána gr. Zichy Jenő olyan hatalmasan és

részletesen fejtették ki az ország gazda közönségének álláspontját.

Most, hogy gr. Zichy Jenő a képviselőházban ismét országos figyelmet keltett felszólalásával, úgy gondoljuk, hogy az egész város közönsége, politika és párt tekintet nélkül bensőleg örül képviselőjének s az a kapocs, a mely a választás révén a kiváló főúr és a város polgársága közt megújodott, a közőjért folytatott harcban úgy fog megszilárdulni, hogy e város közönsége hosszú időkre mentve lesz a választási küzdelmek kellemetlenségeitől.

A bokrátság toloncz.

— A „Székesfehérvár” tudósítójától. —

A kitasítottak szomorú országútján, egy gyöngös s mégis olyan örök vándorlat az életnek hozták a napokban Székesfehérvárra.

Leány, — s a férfi karnak még csak mindig a súlyát érezte. Nagy képzettségű a mély tudományú, és nem leli meg az élet egyszerű igazságait; az egész emberiségért küzd, nagy eszméi vannak és rendőri kihágásokért ítélk el. Simli Mariskának hívják, a reverendában járó papkisasszonynak, s a ki hat nyelven beszél, de nem érti meg az utozagyerokok közönséges gunyolódását a kit, hogy most Budapestről szülőföldjére: Székesfehérvárra tolonczoltatta a fővárosi rendőrség, vasutasokkorral halmozta el tönkrement éleli ismeretéről.

Azok közé tartozik, a kik — a rondos fogalmak szerint — elhibázott életük görény-gyula utján bakrán és nagy lelki erővel, talán tudatosan mennek szenvedésről-szenvedésre s

TÁRCSA.

Ágnes.

Komor Ákos, mikor négyesztendi távollét után viszontlatta a leányt, a ki egyszer végtelenül boldogtalanná tette, nyugodt maradt és hideg. A szíve hatalmasat dobbant, de arca olyan volt, mint a márvány. Egy arczima sem rándult meg, megemelte katalpáját és kezével megérintette a kezét, melynek alig érezhető szorítása egykor megbűvölte. A leány alig változott. Abból a fajtából való volt, a melyen nem látszik még öt-tíz esztendő öregedése. Az angya ötven esztendő volt már, mégis azt mondta mindenkinek rá, a ki látta és nem ismerte, hogy nem léphette még túl a harminezötöt. A leány az angyára itótt. Nagy fekete szemében soha sem lángolt fel a szenvedély s nem pirult még akkor sem, négy év előtt, mikor Ákos szerelmet vallott neki. Se testi, se lelki betegség nem látszik meg a nőnek ezen fajtáján. A vérük forró, egészséges, de lanyhán csörgedez az ereken s nem olyan sötétpiros, mint a többi emberé.

Ákos keserűség és melankólia fogta el, mikor maga előtt látta Ágneset, ugyanazzal az arczifejlesztéssel, ugyanazzal a pillantással, melylyel négy év előtt nyujtotta kezét. S menyire megváltozott ő! Szívében tombolt a fájdalom, mikor elment hazulról, hogy feledést keresen s új egzisztenciát teremtsen magának. Mint minden kezdő, a ki erőt érez magában, a

fővárosba ment és folytatta tanulmányait, melyeket szerelme miatt hagyott félbe. Mórnök lett belőle. Mennyit küzdött, koplalt és nyomorgott a nagy városban! Végre ezelőz ért. Megszerezte a diplomát, megszerezte, de a jó kedélye, a tisztasága árán. A sok keserűség és baj, melyet el kellett szenvednie, elaltatták s elmulasztották szívének vérvő sebéit, de egyáltalán érzéketlenül tették a lelkét, ezínikus lett egy kissé s nem tisztelte a nőket. Szívéből kivesszett a poézis, hogy helyet adjon az önzésnek és érzékiiségnek. Ő legalább azt hitte, hogy így történt.

Sokszor elábrándozott a fölött, hogyan lesz az, ha szakításuk óta először látja viszont Ágneset? S elképzelte mindenféleképpen. azt az érdekes jelenetet, csak egy nem, a hogy történt. Ágnes kezdte meg a csezelgetést. Elfoglatlanul nézett a férfi szemé közé és csendő hangon szól:

— Rég nem láttam, Ákos. Négy éve! Maga ugyáltszik, más ember lett azóta.

— Igen, meglátszik rajtam?

— Meg. Megferfasodott, de nem is azt akartam én tulajdonképpen mondani. Tudja olyanféleképpen gondolom én a maga megváltoztatását, hogy most nem mászna ám át a piszokért kerítésén, hogy valamelyik piros rózsát kilopja valakinek.

— Nem.

Ágnes halkán kacagott, de Ákos még komorabb lett.

— Mulat rajtam, ez volt az első gondol-

lapunk mai száma 4 oldal.

lata. Kaczerkodik! ez volt a második. Eh, nem törődik velem, én sem ő velem ez volt a harmadik.

— Látja, Ágnes maga ocsopp sem változott. Legalább külsőleg.

A külsőlegét hangulgyozta. A leány észrevette. Itt sem változott semmi; mondta pajánul s a szívrő mutatott.

Ákos ki időközben visszanyerte a hidegvérét, adta a vidám hangot.

— Valóban? Ez megható. Hja, a jó vidék konserválja a sziveket. Más a pesti ember. Lásna, én itt — és a szívrő mutatott — alaposan megváltoztam. Ha azokkal a mélységes szemekkel bele tudna tekinteni, tán el is osodálkozna — ha ugyan ilyen emberi gyöngöség urrá tudna lenni a szép Ágnes felett.

Ágnes a fejét rázta.

— Nem igaz, nem változott, mondtam komolyan, csendesen.

— Kisérs merész állítás, felelte gunyosan a férfi, de hangja remegett. Érezte, mint száll a pir arczába.

— Miért tagadja Ákos, szólt a leány. Oda lépett hozzá, vállára tette a kezét és a szame közé nézett.

— Miért tagadja? Ilisz ez fáj!

— Már van, szolt tompán a férfi és lehajította a fejét.

Ágnes szeliden rázta a fejét.

— Nem így van az, tudom magamról. Komor megdöbben nézett föl. Azt hitte meghasad a szíve. Miden ocsopp vére lángolt. Az agya mintha kűt akarna pattanni. Lelkének bágyadt-

ha az arcz éleztet vonásai, a szemek törtő fánya nem tanusodának a testi-lelki nélkülözésről, azt gondolhatnád: boldog halandó áll előtted, olyan nyugodtan, folyósen veszik embertársai kritikáját. Simli Mariska talán még érdekesebb a többitől, a kik vásárában az életnek, közöttük járnak, nyughatatlan lelkiültől egyre üze, egyre halva.

Nem lesz érdekelten ennek a szerencsétlen leánykarcu curriculum vitae-jével kissé melle-rehatóbban foglalkozni, nagyon érdekes pszichológiai tanulmány az s egy a világgal és önmagával meghasonlott, a nyilvánosság előtt sokszor szereplő szerencsétlen teremtés megértéséhez kissé mélyebb alapot ad.

Simli Mariska édes apja Simli János Székesfehérvár városának volt vagyonos malomberleje s Vaalon földbírtokos. Anyja szül. Markovics Lujza még most is él, Bodonyján.

Három és fél éves volt a kis Simli Mariska, a midőn már összerakható betűkiből megtanították olvasni. Későbbi rajongásig menő szeretele a betű-, a nyomdásfeskő után akkor öbörd fel benne, pedig a nyomdásfeskőnek kiza veszedelmessé minden megrogdolt és minden járványt. A kit egyszer megkap, élet végéig fűzi és hajja elme, csak előre.

A kis leánygyermek, a kinek még porcellán babával kellett volna játszania, az iskolás gyermekeknek oadaa játékcsereit és olassa — könyveiket. Itt jött azután életének végetes fordulója. Hét éves korában, ná néhány évvel idősebb bátyja beteges lett, sápadt arczu és bosszút szemli. Az orvos és a szülők kutatást a baj okát s a finálul egy sarga köléű orvosi könyvet találtak: Weisz, az emberi betegségekről szóló leírását. A hét éves kis Mariska látván és hallván a nagy inquisitót, nagyon kíváncsi lett rá: ugyan mi lehet abban a könyvben, hogy olyan nagyom elszörnyűködnek rajta. És már akkor jelentkezésvagy energiájával nem nyugodott addig, míg titokban meg nem szerezte azt a könyvet. Az a hét éves gyermekleány végigolvasta a tudomány lapjait, fordult egyet vele a világ s megundorodott az emberekől. Ongyilkos skart lenni s csak lassan tudták embereket szoktatni, a kinek az érintéstől is irtózt.

Mire az első hatás végleges igazalma elmulott, Simli Mariskából beteges kivészett a Nő. Teljesen normális szervezettel, az a foglalkozási érdeke ismeretlen volt előtte. Kötéscsefőhőrvár, mint magántanuló végezte el a gimnasiumot s 1888-ban Trefort Agoston akkori kultuszminiszter közbenjárására az első érettségizett és egyetemes irakozást nőtárgya lett az egyetemnek. Hozzának zengtek neki akkor mindenütt.

Az egyetemen tanulatársát, sokszor professzorai mindentűt a nőt, a leányt látták benne

sága val igazolomnak adott helyet. Oda lett a ezinüzuma, a közönye, az asszony megvetése. Külső máz volt mindeze, a legelső forró sugar a régi szerelem napjából leolvastozta.

Ugy érezte, mintha megint a régi szerelmes fiú lenne, a ki magányos ójszakákon sirt és reszkető ajakkal egy leány nevét zokogta. Ugy érezte, mintha szerelmes lenne ismét nagyon és boldogtalanul szerelmes.

— Ágnes, tört ki belője, Ágnes!

— Miért ment el innen akkor?

— Mert hitegetett, mert nem szeretett.

A leány pedig csak rázta a fejét. Nem igaz, nem igaz.

— Nézzén rám Ágnes. A hosszú, selymes szempillák alól kivillantak a nagy, éjfekete szemek. Pillantásuk ragyogó és derült volt, de nyugodt és szenvedély nélkül val. S ezek a szép, tiszta szemek, mint belemélyedtek a férfi sóvár tüzes szembe, visszaadtak ennek a józanagságot. Ákos egy pillanat alatt végiggondolta az életet, melyet Budapesten folytatott. Elvontunk lelke előtt a sok nő, a kik egy-kettőre oadaadták magukat neki, a kiket vagy csalt meg, vagy őt csaltak meg. S fülebe esengett a sok szerelem, vallomás, a miket hazudtak. Düh fogta el, hogy visszagondolt mindezeket. Mennyire elromlott! Nem tudja Ágnes megérteni. Azt várta: hideg lesz hozzá, gunyos, vagy talán semmibe sem veszi s ime találokzások első öt percében szerelmet vált neki, az, a ki kétségbeesésében hidegen hagyta őt egykor.

— Hazudik es a leány, hazudik, mint a

és Simli Mariska ettől irtózt. Egyik partfogó tanárával beszélte meg, hogy papi ruhát fog felöltöni, a papi jelvények nélkül, ez a ruha a lezáradt tanácsokásra fogja inteni. Ugy is lett. Török János főkapitányunk sem volt kifogása a dolog ellen s egy napon Simli Mariska rövidre nyírt hajjal, reverendában, cillinderben jelent meg a főváros utcáiban, az egyetem falai közt. Azóta mindig ezt hordja s megmozgokza már a osodálkozva kísérő szemeket. A mint a fővárosba, a hagyományokhoz való ragaszkodás, szonképpen a női érzéssel vesztet ki ebből a leányból minden, a mi társadalmi szokás, forma, vagy hagyomány.

Az egyetemen 1887-ben a filozófiára és a jogra irakozott be, elvégezte a klasszika filológiát, a héber, kald, arab és szír nyelveket tanulta, azután, minthogy megitt Székesfehérváron egy genialis festő művésztől rajzolni tanult a erre kiváló hajlama volt, a képművészezt aeshetikának szentelte idejét. Pasteiner Gyula, Bothy Zolt, majd Gyulai Pál voltak partfogó mesterei.

Közben történt, hogy édes apja Simli János vagyonilag a börzén tönkre ment s egy golyóval véglet életének. Simli Mariskának kenyéret kellett keresni, az elvont tudományok világból menek a bizarrul — merész hajlékok szertől fejletti egyéniségnek az élet vásárlása kellett lépni, a rusztikus gondolkodás emberek közé, az elhajlásokat nem ismerő ország utra. Nem kellett volna nagy jöstehekhez hozzá, hogy valaki megjövendője Simli Mariska sorsát. Ugyan az a nyughatlan szellem, a mely a sarga könyv jüktut kibéztázta a kis leányt, most tovább ézte, tovább hajította — ismerni az életet, az embereket, a könyv után, a valóságban. Rendfőri raziária jart el a tanulmányok helyett ongyilkosságokat irt le.

A rendes napi sajtóban azonban igen kevesen fogadták be és Simli Mariskánál napirenden volt, hogy a legelőkelőbb szellemű egyetemi professzorok társasága után a Bunszjűkavéház soprodekének tartott értekezéseket. Ezek végig hallgatnak és felhasználják őt magat üzlet eszleikre.

Imentől kezdve mindig erősebb hullámokat vert körötte az élet tujtások árja. Lement Egerbe, lapot alapított, megbuktak vele; Gleichenbergben és Graczbau, a hol mindinkább súlyosbabb tödbajja ellen kereset gyógyulást, Styria ezimmi egy néprajzi közlönyt alapított, onnan Debreczenbe ment, majd Fiuméba ismét vissza Budapestre, mindentűt iradalmi vállalkozások foglalkoztat. Előfizetéseket gyujtotta, a pénz elfogyott, a kik vele szövetkeztek rendszeren meglopták, károsították, lapját nem tudta tovább kiadni, eltűnt a városból s az emberek réamondták: svindler. Így két lassan rossz hire, holott nem volt szélhámos, csak ügyetlen.

Tudóbbá egyre jobban kinezta, el-ellátogatott Olaszországba, a hol hajlamainak sok-

többit és vonagló ajakkal mondta hangosan: — Hazudsz!

A keskeny fehér kéz, mely mázsányi izzóvas sulyával nehezedett Ákos vállára, lehanyallott. A márvány arczán nagy könyvek peregek végig.

A férfi, a ki már érezte, hogy diadalmasodott gyöngösége fölött, valami onyheletes érzést érzett s lágy hangon mondta: — Ne sirjon, Ágnes.

Aleány menőféiben volt már és visszafordult. — Ugy-e nem szeretnéd is, akkor is ugy kellene ennek lennie. Isten vele. Mi többé találkozik nem fogunk. Soha — soha sóhajtott a másik.

Elváltak. Egyik sem nézett vissza. Hazamant szülői házába, hol anyja dult ábrázata láttára ijedten kérd, hogy kivel találkoztok.

— Palotay Ágnessel, felolte Ákos.

Az anyja ismerte Ákos rogenyét. Leült a fia mellé, keblére hajította a fejét. Kemény munkában megrégenzodott kezével végigsimította fiának hullámokat.

— Fiam, mondta csendesen, édes fiam, jól tetted.

— Anyám, kitalotta Ákos kétségbeesve, soha, soha nem leszek boldog.

— Az öreg asszony pedig szeliden bólintott a fejével.

— Tudom, édes fiam, tudom. De hisz nem azért jövünk a világra, hogy boldogok legyünk . . .

— Tudom, édes fiam, tudom. De hisz nem azért jövünk a világra, hogy boldogok legyünk . . .

— Tudom, édes fiam, tudom. De hisz nem azért jövünk a világra, hogy boldogok legyünk . . .

kal tágabb tere nyílt. Czikkeit, tanulmányait ma is inkább ott tudja értekesíteni.

De nyughatlan természeté és körülményei ismét visszahajlák Budapestre, a melynek szülőváros élete oly annyira természetese vette magát. Agyban fekvő beteg lesz hónapokon át s ekkor leköltözik Sár-Szent-Miklóásra, rokoni körébe a hol haladás ezimmi szerkeszt egy társadalmi-filozófiai lapot. Egy női tulajdonoságot meg az a sarga könyv és az élet megpróbáltatása sem tudott kifőlni belőre: a niváltást. Van benne valami humor: Sár-Szent-Miklóson társadalom-filozófiai lapot szerkeszt.

Megint csak visszamagy Budapestre s lassankint, természetétől hajtvá, tanulmányaitól támogatva és főleg az élet nehéz szenvedéseitől késztelve a szocialisták gyűléseinek lesz rendszeren hallgatója, majd szónoka. Képzett ségéné, szellemelő fogva veszedelmes agitátor, noha egyénisége távol áll ez eszméktől. A rendőrséggel s Czajlik Lajos rendőrtanáccsossal, a szocialisták retteg ellenségével minduntalan bajba keveredik.

Hogy legyen miből megélnie: Adria ezimmi egy magyar-olasz lapot szerkeszt Budapestről Fiumának és a Quarneró. A szenvedéseitől megint kissé távol a tájáljuk: Mississ Gorgino-t a román iróni, Schmid Jenőt az ideál anarchia apostolát és egy fiatal, beteges 17 éves gyermek ifj Staudach Alfons bárót, egy tonkrement magán család beteges ivadékat.

Ez a hosszú, beteg gyermek szerelme lesz a leányba, a kiből előbb mintsem a szerencsétlen fiatal ember a világra jött volna, már rég kivészett minden ilyes értes. Amde — és itt van a Simli Mariska regényének esodás tragikumja — a természet redjével halandó ember szembe nem szállhat. Ha, nem mint ferfi iránt vonzódik, de mint anya a gyermekét, ugy szeret Simli Mariska „a kis Alfonso”, a ki — egyetlen talán az életben — nem az elhízott életet találja benne érdekesnek, vagy szívalomramotolnak. Hanem tiszta rajongással a vést körül szellemi tenősbbséget és természetűt finom, a szert a yanséget. Mit anya a fiát: oktatja, korolja, vezetni azt a beteg gyermeket, a ki midőn egy nap, ez évi február 18-án, meghalgtatásra nem talál: felvágja az ereit.

A nagyanya megtudja a dolgot, unokáját a rendőrség és a mentők segítségével viteti el s noha Simli Mariska orvosi bizonyítványával igazolja ártatlanságát: Czajlik rendőrtanáccsának, a szocialisták ruttogott ellenségeinek jó alkalom, hogy Simli Mariskát tíz évre kitalítsa a fővárosból. Talonez uton így került most ide Székesfehérvárra és a szerencsétlen leány, szomorú, küzelemes életpályájának fordulója.

A mint előtem ül s nyugodt, mosolygó, de a szenvedések barázdiától megcsántott arczával beszél, s a bizonyítja okmányokkal történetét, megkértem tőle:

— Mit kénál tenni ezután? Hazamagy talán örög édesanyjához?

A reverendás leány vállát vontja s így felelt: — Küzdeni elég erőm van, de hogy hetven éves anyám szembe elé álljak, annyit erőm már nyívesen . . .

HIREK.

— **Eljegyzés.** Vogler Aladár, szegárdi m. kir. selyemgyári tisztviselő, Vogler Alajos nyug. cs. kir. huszárnagy fia, eljegyzete Kosa Iránt, özv. Rozmanits Kálmánnal szül. Kanab Irma leányát, Kunab Mihály unokáját.

— **Kanális tragédia.** Tragikumikus epizód játszódott le ma délután a Várkör-utczában, a kanális part mentén. Kanális Mihály kőbányapénztől legény Márton bityájával együtt kereseményét, mintegy 16 koronát az éjjel elmulatta. Berezeli Márto ma ebed után talalokzott öccsével, a kit könnyelműségéert ott a nyílt utcán el is vert. A fiatalból legény kizsarkította magát fivére kezé közé s egyenesen neki szaladt a kanálisnak, a vízbe ugorva. Amde a víz nem fedte el egészen, e miatt az ölkészedett legény erővel lebukatta a fejét a víz alá. Hiba hitva a bityáját, veszt a fejedet, Mihály bizony csak egy kezével intgetett kifőle, hogy csak azért se. Az idősabb testvér látván a kritikus helyzetet, utána ugrott öccsének s nagy erőszakkal sikerült valahogy kiarantania a vízből. Mikor aztán kívül voltak a vízből, Márton csak ujblól csepleni kezdte a könnyelmű testvérét, míg aztán a vízől csurgó legényeket Rabi József rendőr válasszotta szét.

— **Állomány.** Koczán Virgil m. kir. honvéd főhadnagy 6 koroná 70 filléryt összeget azszal

a kéressel juttatott el hozzánk, hogy ezt a **Vörös Kereszt Egyesület** részére küldjük el. A kérséknél a mai nap eljöttünk.

— **Kaszárnya affár.** Multikori ily című híreinkre az érdeklét honvédfőhadnagy ur részéről tudósítunk olyan módon való helyreigazítására kértünk fel, mint a hogy azt utólagosan a „Székesfehérvári Hírlap” hozta. Nevezett lapírtásunk közlényének a tényekre vonatkozó része így hangzik:

„Strassmann Béla nevű egyén a honvédfőhadnagyba ment be és az ugynevezett sorompó-őr honvéd felszólítására, hogy kit és mit keres ott, nem is hederítő válaszolt. A honvéd még kétszer, sőt harmadszor is felszólította, hogy álljon meg, mire Strassmann Béla különféle arczgimnazikot vágva elkezdett szikizkodni a kijelentette, hogy egy őrmester keres. Kégl József honvédfőhadnagy, ki több tisztársával a közelben beszélgetett, figyelmessé lett a szikizkodásra és okor csakugyan használta azt a zórárt, hogy: Nem is az, hogy minden bugyros zsidó ki-be jár! Ki velet! — Strassmann Béla erre kiféle indult, de oly reprodukálanth szavakat használt, hogy a főhadnagy és egy tisztársra utána mentek, hogy e miatt kérdőre vonják. Strassmann Béla látva a két honvédtestet, futásra vet a dolgot; de a Ligeletor (nem a liget sarkán) a két honvédtestet (és nem két honvédbuka) utolérte és visszatessékelték a honvédfőhadnagyhoz az őrszobában megkérdezték nevét, lakóhelyét, azután pedig rögtön szabadon bocsátották. A kivont kardtól való honvédtestről szóló rész tiszta mese, nemkülönben az is, hogy Strassmann Béla megragadta volna az egyik tiszt kivont kardját, mert hisz akkor csakugyan beökövekeztetett volna a vérontás.”

A midőn e lapírtásunk által reprodukált, a részletek helyreigazított nyilatkozatoknak kézzel írott hirt adunk, még egy kijelentés kell tennünk, tekintet nélkül minden másra, eskis hirlapiról köztársaság szempontok tekintve az eseményeket. Ugyaneak abban a számban, a melyben e tudósítás volt, vezetők cizkünkben a kis emberek helyzetével foglalkozva, a többek között utaltunk a kaszárnya affár esztére is. Ez a cizik sem az illető főhadnagy, sem más seuki személyt sérteni nem akart, mint a hogy az a cizik általános szempontokból, a társadalom különböző osztályainak egy törvény, de különböző életmódot és szokások szerint való berendezettségét és az ebből eredő anomáliákat elhajította csupán megvilágítani.

— **Két öngyilkosság.** Ma délután két öngyilkosság történt a városban. **Buchholzer Rudolf** 69-ik gyalogezredbeli zászlósrőmester fiatal felesége az egyik dráma szomorú hőse, a másik pedig egy jómódú Tobak-utcai földmives: **Virág János.**

Buchholzernek férjével a Kossuth-utca 13 ik számu házban lakott s ma egész nap feltűnő viselést tanusított. A szomszédok látták, hogy tántorogva, folyton más és más ruhába öltözve jött ki a lakásából az udvarra, össze-vissza beszélt, majd átment a házban levő fűszerüzletbe s ott 5 krajczárért jégcsódot akart venni. A tulajdonosnő adott is, de mikor észrevette a zavart viselést, kikapta a kezéből az ifjú asszonynak, a ki erre kirohant az üzletből. Már ekkor előzetesen mérget vehettek be, mert alig hogy lakásába ért, erős sikoltások között esett össze. A hábielék értesítésére a mentők csakhamar megjelentek s a szorongó asszonyt életveszélyes állapotában bezáráltatták a Szent-György kórházba. Dr. **Bierbauer**, dr. **Arókay** és **Kecskó** dr. gyomorsomást alkalmazták az asszonynál s remélhető, hogy meggyógyul. A fiatalasszony urával Nagy-Szebenből jött ide, boldog házasság életök s tettenek okát senki sem gyanítja.

A másodikik élt utnunk **Virág János** Tobak utca 23. szám alatt lakó földmivesnek már csak holttestére akadtak rá. Régóta betegeskedett s e miatt való elkieseredésében a padlásra ma felakasztotta magát.

— **A székesfehérvári polgári dalkör** választmányának határozatából felkértek a t. működő tagok, hogy a folyó hó 8-án este 8 órakor kezdődő dalórán okvetlen megjelenjen sziveskedjenek; — Együttal felkértek mindazok,

akik a dalkörbe működő tagokul belépni öhajtanak, a fenti időben a dalkör helyiségében, — a belvárosi elemi leányiskola tomatermében — jelentkezni sziveskedjenek. **Aszónkés** — **Közöneyliváltás.** **Jámber Mihály** az Otthon kavéház főpincézre husvétijánadéuk elter 1848—49 honvédeknek számára három dobos zivarvegéket küldött, fogadja érte öreg bajtársaim nevében köszönetemet.

Gónóczy Flóri, az 1848—40 honvédekéjé elnöke.

— **Igyézők közgyűlése.** A **Fejérmegyei Gyógyó Egyület** április hó 28-án délelőti 10 órakor **Szabó Sándor** elnöklete alatt, a vármegyeház kis termében tartja rendes évi közgyűlést.

— **Beszédegyetéseket vizsgálja** f.h. 17-én délelőti 11 órakor a belvárosi fiúiskola II. osztályában tartatik meg.

— **Hangversenyek.** Holnap, vasárnap este lesz **Balmaz** L. Kálmán önálló hangversenye, a melytől az, utóbbi időben a városban arattot fiatal művésze való tekintetből is, városvezér eleink érdeklődés nyílvánul. — E hó 19-én pedig a **Vörös Kereszt Egyület** javára tartandó hangverseny van kitűzve, szintén a városi színházban, a mikor **Szayer Ilonát** fogja megismerni Székesfehérvár közönsége.

— **Idégek névsora.** Április hó 5-én **Barnai Ignác** „Magyar király” szállodája; **Fiala J.** gyáros **Prága**, **Rosenberg utazó Bécs**, **Komlossy utazó Bécs**, **Biró Botolaj** kádel **Sopron**. Hehet utazó **Bécs**, **Deutsch gyáros Berlin**. **Gépf** **Allminda** úhl. kapitány **Itala**, **Fischer Lipót** utazó **Budapest**. **Spanyik 69-es** **Órnagy** **Budapest**. **Preisser J.** utazó **Bécs**, **Reist utazó Bécs**.

Éndersz János „**Pekete Sas**”-szállodája, **Borger Emil** utazó **Bécs**, **Reisz**, **Henrik utazó Budapest**, **Kreemár Lajos** hivatalnok **Eperjes**, **Hillingert Albert** utazó **Bécs**, **Ambrus István** magánzó **Budapest**, **Lambberger II.** gazdák **Kisvárd**, **Horovitz**, **Bortalan** utazó **München**, **Gaspark** A. kereskedő **Prága**, **Britner Ignác** utazó **Budapest**, **Bodnár Vincze** ellenőr **Bpest**, **Goldstein Henrik** utazó **Bécs**, **Lukács László** és neje magánzó **Berzenze**, **Katscher Ferenc** utazó **Bécs**, **Werner János** és neje kereskedő **Budapest**, **Mautz** A. magánzó **Budapest**, **Topits József** gyáros **Budapest**.

— **Pinczi árak.** Székesfehérvár április hó 5-én. **Buza:** 8.80—8.90; **Rozs:** 6.70—6.80; **Árpa:** 6.20—6.30; **Zab:** 7.30—7.50; **Kukoricza:** 4.80—4.90. Az árak koronaértékben 50 kilónként értendők.

KÖZGAZDASÁG.

A **Triestói Általános Biztosító Társaság** (Assicurazioni Generali). t. é. március hó 20-án tartott 70-ik közgyűlésen terjesztettek be az 1901. évi mérlegnek.

Az évtűntük fekvő jelentéséből látjuk, hogy az 1901. d. december 31-én érvényben volt életbiztosítási tőkeösszegek 571,267,823 korona és 19 fillér tetek ki, és az év folyamán bevett díjak 25,501,529 korona 89 fillére rúgtak. Az életbiztosítási osztály díjtartaloka 12,664,410 korona 50 fillérrel 147,165,146 korona 89 fillére emelkedett.

A tőz biztosítási ágban a díjbevetél 11,890,311,770 korona biztosítási összeg után 19,179,387 korona 41 fillér volt, miből 8,453,497 korona 20 fillér viszont-biztosításra fordítottatik ugy, hogy a tisztadíjbevetél 10,726,890 korona 21 fillére rúgott, mely összegből 7,267,495 korona 05 fillér mint díjtarték minden tehertől menten jóvá evre vitetett át; a díjtartélek tehát a tiszta díjbevetél 67.76 százalékát teszi ki. A jövő években esedékessé való díjtartélevények összege 30,251,416 korona 02 fillér.

A szállítmánybiztosítási ágban a díjbevetél kitétt 4,937,050 korona 14 fillér, mely a viszontbiztosítások levonása után 2,197,096 korona 58 fillére rúgott.

A betöréssel elleni biztosítási ágban a díjbevetél 317,084 korona 80 fillér tett ki.

Károkkort a társaság 1901-ben 27,945,234 korona 91 fillér Tolpóított. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített káriztetéseket a társaság alapítási óta károk fejében 716,540,836 korona és 97 fillérenyi igen tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kárértései összegből hazánkra 139,470,273 korona 85 fillér esik, mely összeget a társaság 192845 károsesetben fizette ki.

A nyereség tartalékok közül, melyek összesen 16,022,487 korona 99 fillére rúgnak, különösen kiemelendők: az alapszabály szerinti nyereség tartalék, mely 5,250,000 koronát tesz ki, az értékpapírok árfolyam ingadozására alakított tartalék, mely a 3,870,624 korona 14 fillér külön tartalék, ugyszintén az évi nyereségből kihalított 850,000 korona, 10,402,487 ko-

rona 99 fillére emeltetett fel; továbbá felemeltendő még a 160,000 koronára rugó **kétes követelések tartaléka**. Ezekon kívül fennmál még egy 580,000 koronát kitévő **kálon alap**, melynek az a rendeltetése, hogy az életbiztosítási osztályban a kamatláb esetleges oszkoenését kiegyenlítesse.

A társaság összes tartalékjai és alapjai, melyek első rangu értékekben vannak elhelyezve az idei átutalások folytán 178,453,451 korona 60 fillérrel 190,319,427 korona 11 fillére emelkedtek, melyek következőképen vannak elhelyezve:

1. Ingatlanok és jelzálog követelések 31,870,290 korona 66 fillér.

2. Életbiztosítási kötvényekre adott kölcsönök 17,799,821 korona 82 fillér.

3. Letétmenyezett értékpapírokra adott kölcsönök 2,467,253 korona 16 fillér.

4. Értékpapírok 123,408,568 korona 59 fillér.

5. Társasá váltók 1,140,190 korona 42 fillér.

6. A részvényesek biztosított adóselevei 7,350,000 korona.

7. Bankonkál levő rendelkezésre álló követelések, készpénz és az intézet követései, a hitelzők követéseinél levonásával 7,233,802 korona 95 fillér, összesen 190,319,427 korona 11 fillér. Ezen értékekbel 43 millió korona magyar értékekre osk.

NYILTÉR

Nyilatkozat.

Alulírott f. évi január 30-án feljelentést tettem a „Hazai” biztosítási részvénytársaságnál alkalmazott **Biró Sándor** alias **Reich Sámuel** ellen, 12 pontban vádoltam, kértém ellene vizsgálatot. A „Hazai” Igazgatóság kiküldötté Nemeth István ügyjegyzőjét, a ki vizsgálatot nekülem, tehát a védő meghallgatása nélkül ejtettem meg f. évi február hó 16-án.

Természetes a következménye az lett, hogy engem értesítettek „alaptalan vádakodásainál”: én erre ismét írtam és felhívtam az Igazgatóság ügyelődő ura, hogy **Biró Sándor** alias **Reich Sámuel**nek erkölcsi kötelessége ellenem rágalmazás miatt feljelentést tenni a büntető bíróságnál, tudtommal az Igazgatóság utasította is, hogy ellenem a törvényes lépéseket tegye meg. Miután **Biró Sándor**, alias **Reich Sámuel** ezt nem tette, hogy magának erkölcsi elgértét szerzen, önkényl érteidők, hogy vádjaim nem voltak alaptelkük.

En tehát **Biró Sándor** alias **Reich Sámuel** tisztességben nem redis embernek nyilvánítottam.

Székesfehérvár, 1902. április hó 4-én.

Csomai Kajdy János
hivatalnok.

* E revat alatt közöltetkért nem vállal felelősséget a szerk.

Feltűnést keltő újítás a szobafestészet terén!!

Minden 15 frtot meghaladó szoba festés megrendelése után, egy remek kivitelű, természetes színezésben festett

tájképet

1-1 mtr. nagyságban ajándékba készítek

Ez uton alkalmat nyújtok a nagyérdemű közönségnek igazán jutányosan egy szép szoba díszre szert tenni.

Kérve a n. é. közönségnek, hogy megismerjék bizalmat továbbra is részemre fentartsa.

Kütiőn tisztelettel

Günsberger Károly

mű, ozim-, nemesi ezim-, szobafestő és mindennemű olajszíneső

Székesfehérvár,
Bognár-utca, az árházszék szemben.

Szobafestéshez megérkeztek
szébbnél-szebb falminták.

Világhírű orosz
Karaván Thea

K. C. Popoff Testvérek
Moszkvában.

Csász. és kir.
udvari szállítók.

Legfinomabb
minőség.

Legfinomabb
minőség.

Szétküldési iroda: — BÉCS, —
VII/II. Breitengasse 9.

Kicsinyben

minden szakmabeli finomabb
kereskedésben kapható, ere-
deti csomagolásban.

Újdonságok
Képes-levelezőlapokban,

kaphatók: Eisler Adolf papir-
kereskedésében. [Városi Színházal szemben]

Napernyők és divatos
saison cikkek ér-
keztek

Ullmann és Weisz
Székesfehérvár, Nádor-utca.

Triesti Általános Biztosító Társaság

(Assicurazioni Generali)

Budapest, V., Dorottya-utca 10. szám

a Közgazdaság rovataban közöljük a Triesti Általános Biztosító Társaság
hazánk legnagyobb, leggazdagabb és legrégebb biztosító társaság
mérlegének főbb számadatait. Teljes mérleggel a társaság mindenkinek,
a ki e czélből hozzá fordul a legnagyobb készséggel szolgál.

Az intézet elfogad: élet-, tűz-, szállítmány-, betöréses-lopás- és
harangtörés és repedés elleni biztosításokat. Közvetít továbbá: jégbizto-
sításokat a „Magyar jég- és viszont biztosító r.-t.”, valamint baleset elleni
biztosításokat az „Első o. általános bai. ellen biztosító társaság” számára.

A székesfehérvári főügynökség **HAHN J.**

Kék csillag áruház

Székesfehérvár,

Nádor-utca.

Dunántul legolcsóbb bevásárlási forrása!

Amugy is minden versenyt kizáró olcsó szabott árainkból még külön

10 % engedményt nyújtunk

készpénz vásárlásnál!

Óriási tömegek megvétele által:

1000 drb. csipke és selyem napernyő darabja . . .	2 frt 50 kr.
Eutucas-ernyő (nap- és esőernyőre alkalmas) darabja	1 frt 08 kr.
Remek szép női tavaszi kabátok darabja már . . .	3 frt 50 kr.
Gyönyörű szép batisztok és egyéb mosókelmék métere	17 kr.

*** **ÁRUHÁZ A KÉK CSILLAGHOZ** Székesfehérvár
Nádor-utca.